

PRESA DE MARINĂ A ROMÂNIEI. SCURT ISTORIC

*Comandor (r) dr. Ioan DAMASCHIN**

Sfârșitul secolului al XIX-lea găsește Marina Română în plină dezvoltare, cu două componente distincte: Marina Militară și Marina Civilă. Marina Militară traversase deja un război, Războiul de Independență, navele militare și marinarii își făcuseră cu prisosință datoria față de țară și dispunea de două mari unități: Divizia de Dunăre și Divizia de Mare, ultima având în compunere și un bastiment, crucișătorul „Elisabeta”. Iată, deci, că lumea marinarilor români, la sfârșitul secolului trecut, prinsese contur iar triada „marea, marina, marinarii” intrase definitiv în conștiința unui popor cu vechi tradiții de navigație.

Presa de Marină în perioada de început

„1. „Marina”

La 3 august 1897 apare la Constanța prima publicație de marină – *ziar al Marinei Militare, comerciale și de plăcere*, așa cum se menționa pe frontispiciu. La acea dată se împlineau 37 de ani de când domnitorul Alexandru Ioan Cuza semnase decretul de unire a Flotilelor de pe Dunăre ale celor două Principate Române, decretul constituindu-se în actul de naștere al Marinei Militare a României. Redacția ziarului a avut sediul la Tipografia „Dim. Nicolaescu” din Constanța. Demersul publicistic al acestei reviste este menționat chiar în articolul program, semnat de „Direcțiune”, în primul număr.

„În dorința de a da glas Marinei Române, am creat acest organ.

De mult apărarea națională simte nevoia de a fi complectată prin armarea atât fixă, cât și mobilă a litoralului Mării Negre și a unei importante porțiuni a malurilor Dunării de Jos.

Tot asemenea, de mult câteva spirite luminate au înțeles de ce mare utilitate pentru dezvoltarea noastră economică ar putea fi o marină comercială sub pavilion tricolor, bine organizată și exploatată.

În scop de a înlesni popularizarea acestor două mari chestiuni, noul ziar își va da toate silințele spre a corespunde sarcinei ce-a luat și va fi, deci, o tribună veșnică la dispoziția tuturor celor care, cu bună voință și loialitate vor dori să servească interesele marinei”.

Prin apariția revistei Marina Română și găsisese un „purtător de cuvânt” care să aducă la cunoștința opiniei publice, nu numai a marinarilor,

* Istoric militar, Președinte al Filialei UZPR Dobrogea „Vasile Canarache”, Prim vicepreședinte al Ligii Navale Române, filiala Constanța.

informații despre munca și aspirațiile acelor oameni ce și-au legat viața de ape, despre viața porturilor, a șantierelor navale, legislația maritimă, războiul naval, istorie navală etc. „Marina“ a fost o publicație bilunară până la 1 ianuarie 1898, după care a avut apariție lunară, până în august același an iar începând cu 15 noiembrie 1897 apare la București. Ultimul număr, bogat ilustrat, avea să apară cu titlul schimbat în „Revista Marinei“.

Chiar dacă a avut o viață scurtă, doar 17 numere, revista „Marina“ a făcut o intensă propagandă pentru crearea unei marine militare și comerciale naționale, bine organizată și dotată la nivelul tehnicii contemporane, capabilă să asigure atât apărarea pe apă a țării cât și necesitățile de comerț. Ar mai fi de semnalat un fapt important la această publicație, acela că autorii articolelor semnavă cu pseudonime gen: „Sembat marinarul“, „Musulmanul“, „Gabierul“ etc. Analizând evoluția publicațiilor marinărești vom constata că acestea pot fi împărțite în trei categorii: publicații de informare și cultură marinărească, publicații profesionale și științifice și publicații școlare. Începând cu anul 1880 au apărut și publicații ale căror titluri par a avea tematică de marină. În fapt, acestea nu au nimic comun cu domeniul maritim sau fluvial. Ele sunt publicații locale care promovează interese de grup și au denumirea: „Farul Constanței“ (1880), „România Transdunăreană“ (Tulcea 1880), „Dunărea de jos“, „Farul“. Publicația cu acest ultim titlu a apărut nu numai în porturi dar și în alte orașe din țară, cum ar fi: Tulcea, Galați, Dorohoi, Craiova, Râmnicu Vâlcea, București. Să ne amintim că ultimul ziar cu acest nume, „Farul“, era organul de presă al Frontului Salvării Naționale din Constanța, după 1990. Conținutul și forma de prezentare a publicațiilor de informare și cultură marinărească relevă faptul că ele s-au adresat, chiar de la apariție, unui larg spectru de cititori, de toate vârstele și profesiile, indiferent dacă trăiesc pe malul mării sau pe malul fluviului, în oricare alt colț de țară. Marea și lumea marinarilor, prin complexitatea și frumusețea lor, fascinează pe adolescenți, trezește interesul iubitorilor de apă, stârnește imaginația tinerilor, a scriitorilor, a poezilor, a oamenilor de artă, trezește interesul istoricilor și lingviștilor, a oamenilor de diferite profesii și, nu în ultimul rând, augmentează spiritul patriotic și conștiința apartenenței la mare.

2. „Revista Maritimă”

Apare în București în perioada martie 1900 – februarie 1901, cu mențiunea – *periodic lunar pentru ofițerii de marină*. Au apărut 12 numere, tipărite la Tipografia „Mihai Eminescu”, directorul publicației fiind căpitan comandorul Sebastian Eustațiu, viitor comandant al Marinei Militare (1909 – 1917). Începând cu luna aprilie 1900, secretar de redacție devine tânărul sublocotenent Eugeniu Botez, consacrat în literatură cu numele de Jean Bart.

Chiar în primul număr, revista își prezintă programul care conține probleme legate de: Marina Militară și comercială, astronomie și navigație, arte și științe militare, construcții navale, electricitate, mecanică și mașini, industrie și comerț, piscicultură, geografie, hidrologie, voiaje, istorie și jurisprudență maritimă, igienă navală, administrație și contabilitate maritimă, note științifice, notițe asupra personalului maritim.

În „Statutul Revistei Maritime“, la articolul 1 se arată: *„Scopul revistei este de a dezvolta gustul scrierei, a încuraja darea la lumină de către ofițeri a diferitelor lucrări științifice și tehnice ale armei, a răspândi în afară importanța acestei arme și, în fine, a ține la curent pe toți cu progresele marinelor străine“.*

3. „Buletinul Armatei și Marinei”

Apare în anul 1904. În paginile revistei, ofițeri bine documentați susțineau dezvoltarea și modernizarea marinei, subliniind locul important pe care această armă îl are în cadrul Sistemului național de apărare. Astfel, locotenentul Constantin Păun, cel care în 1916 va cădea la datorie, într-un amplu articol, intitulat „Misiunea Marinei noastre“ pleda pentru dezvoltarea Marinei Militare la Dunăre care să apere granițele fluviale ale statului român. Pledoaria sa avea să-și confirme valabilitatea zece ani mai târziu, când forțele fluviale au participat activ la acțiunile militare de pe Dunăre în Războiul de Întregire.

În aceeași notă se înscriu și articolele unui alt tânăr ofițer, viitor amiral, locotenentul Constantin Bălănescu, care în numărul din 4, din aprilie 1906, evidențiază misiunile forțelor fluviale pentru apărarea podului Cernavodă, împiedicarea trecerilor peste fluviu, protecția convoaielor și barjelor pe Dunăre, rolul monitoarelor în ducerea cu eficiență a luptei.

Publicația și-a încetat apariția în anul 1913.

4. „Calendarul Maritim”

Revista editată de Serviciul Maritim Român și apare în perioada 1909 – 1915.

5. „Monitorul Judiciar al Porturilor Brăila, Galați, Tulcea, Sulina și Constanța.

Publicație cu o arie restrânsă de cititori, reprezentând interese de grup și apare în perioada 20 septembrie 1911 – 5 martie 1912.

6. „Ancora” – ziar ce se intitula „Organ de luptă și apărare a meseriașilor și muncitorilor de la mare”

7. „Revista Marină”

Apare la Galați (decembrie 1912 – noiembrie 1913) și la Brăila (noiembrie 1913 – aprilie 1914). Era o publicație bilunară și aborda o gamă largă a vieții marinărești, cum ar fi: navigație, literatură și jurisprudență marină, viața de port, pescuit, navlosiri, trafic maritim și construcții navale,

navigația de plăcere. Avea și un supliment în limba franceză, „La Revue Marine“, prin care toate aceste aspecte erau aduse la cunoștința străinătății într-o limbă de largă circulație internațională.

8. „Revista Porturilor și a Navigației Comerciale”

Apare în porturile maritime și fluviale în perioada 15 ianuarie 1913 - iulie 1916.

Presa de Marină în perioada interbelică

9. „Revista Maritimă”

Este prima publicație de marină după Primul Război Mondial care va apărea la Brăila între anii 1920 – 1921.

10. „Sifleea”

Revista a apărut la Școala Navală în anul 1921 având o apariție episodică. Era bogat ilustrată cu caricaturi și texte ce stârneau râsul, semnate cu pseudonime de genul: „Seamen“, „Timonier“, „Pick“ etc.

11. „Buletinul Marinei”

Inspectoratul Marinei Militare editează publicația la data de 1 iunie 1923 în București și cuprindea două părți: Partea „oficială” și Partea „neoficială”.

12. „Anuarul Marinei”

Publicație editată în anul 1923 de Inspectoratul Marinei care a apărut în trei numere.

Numărul I (1923 – 1924), 136 pagini, prefața fiind preluată din lucrarea „Dunărea și Marea Neagră”, scrisă de Mihail Drăghicescu, în anul 1885. Cuprinsul publicației are, la rândul ei, două părți. Partea I-a cuprinde: tabelul cronologic al comandanților Marinei Militare de la 1860 și până la data apariției, tabele cu nume de ofițeri activi, maeștri militari de marină, funcționari și ofițeri de rezervă. În partea a II-a sunt redată navele de luptă, aflate în înzestrarea Marinei Militare, construcții navale și programele din acest domeniu, tabele cu semnale navale, transmise prin pavilioane de brațe și de saulă, pe timpul navigației, măsurători maritime, etc.

Numărul II al publicației apare în anul 1925 (246 de pagini) și cuprinde: materiale din primul număr, lista ofițerilor de marină din Primul Război Mondial, rubrici de curiozități și noutăți (descoperiri geografice, cele mai mari vapoare din lume etc.), descrieri tehnice, cum ar fi aparate de încărcare – descărcare din porturile românești ș.a.

Numărul III al publicației a apărut în anul 1926 (152 de pagini). Conținutul volumului cuprinde materiale similare cu primele două numere precum și date tehnice referitoare la faruri și articole de informare pentru marinari cum ar fi gradele militare de marină din alte țări.

13. „Sirena Mării Negre”

Apare la Constanța, în anul 1924, din inițiativa unui grup de elevi ai Institutului Maritim, tipărit la șapirograf. Printre semnatori: Geo Bogza, Marin Demetrescu (semnat – Marin Dem Corăbierul).

14. „Buletinul Marinei”

Editat de Inspectoratul Marinei Militare, cu sediul în București, la începutul anului 1925. În paginile sale sunt tratate aspecte ale unor probleme acute cu care se confrunta marina precum: crearea unei baze navale la Mangalia sau pe lacul Siut-Ghiol, noutăți în dotarea tehnică a navelor, studii de ordin tehnic privind folosirea în lupta navală a noilor genuri de forțe – submarinul și hidroaviația, probleme de Drept maritim internațional. Revista s-a bucurat de colaborarea unor ofițeri de marină cu o activitate prodigioasă: comandorii Ion Bălănescu, Constantin Negru, Corneliu Bucholtzer, căpitan-comandorul Gheorghe Koslinski, căpitani Horia Macellariuși Alexandru Stoianovici, toți, fără excepție, viitori amirali.

15. „Revista Bursei și a Marinei”

Apare la București în anul 1925. Publicația se adresa unui număr redus de specialiști, având în general, un caracter tehnic și nu de popularizare.

16. „Revista Marinei”

Publicație trimestrială pentru cultura navală a ofițerilor și apare în perioada 1926 – 1931. Numele provine din redenumirea „Părții neoficiale” a „Buletinului Marinei”.

17. „România Maritimă și Fluvială”,

Editată de Liga Navală Română apare la București în perioada noiembrie 1931 – aprilie 1933. Se intitula *Revista pentru propaganda, orientarea și apărarea intereselor pe apă*.

În articolul program se preciza faptul că „*Revista se adresează marelui public pentru popularizarea cunoștințelor navale*”.

Revista este fondată de un grup format din renumiți publiciști marinari și oameni de artă, precum comandorul Jean Bart – director, autor al unor opere intrate deja în patrimoniul literaturii române: „Jurnal de bord“, „Schite Marine“, „Europolis“, comandorul Aurel Negulescu – redactor, pictorul locotenent Dimitrie Știubei – secretar de redacție.

Demersul publicistic, cuprins, în chenar, pe copertă glăsuia: „*Cuprinde articole, informații și vederi din marina națională, marinele străine, navigația maritimă, fluvială și de plăcere. Viața porturilor și viața marinarilor, hidroaviație, pescărie, turism, sport nautic, literatură, călătorii și fapte nautice*“. Motto-ul revistei, de asemenea înscris pe copertă, este redat prin profeticele cuvinte ale marelui om politic și de cultură român, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, Mihail Kogălniceanu: „*Cheiamântuirii noastre este drumul Dunării spre Marea Neagră*“.

18. „Marea Noastră”

Este noua denumire a revistei „România Maritimă și Fluvială” și apare începând cu luna mai 1934, nume pe care-l poartă și azi.

Revista cuprindea articole referitoare la istoria Marinei noastre, militare și civile, memorii ale ofițerilor de marină, informații privind evenimentele din cele două flote, construcțiile navale și portuare, literatură – proză și poezie – cu specific marinăresc, informații cu privire la marșurile unor nave-școală române și străine sau despre flotele militare și civile ale altor țări. Spații ample sunt acordate istoriei Marinei Române, a faptelor de arme săvârșite de marinari, în cele două războaie, de Independență și de Întregire, promovării unei literaturi de marină de bună calitate, cu o largă aderență la public, nu numai în porturile maritime și fluviale, ci și în majoritatea orașelor țării, mai ales acolo unde se aflau filiale ale Ligii Navale Române.

Un rol deosebit de important l-a avut revista atunci când Liga Navală a inițiat o colectă publică pentru construirea unei noi nave-școală, în urma „pensionării” vechiului bric „Mircea”. În paginile acesteia s-au regăsit numele tuturor cetățenilor sau societăților care au contribuit financiar la suma colectată, ceea ce constituie un stimulent deosebit pentru donatori.

Pe parcursul celor 136 de numere, timp de aproape două decenii de existență, „Marea Noastră” a beneficiat de scrierile unor personalități de prestigiu din Marina Română: amiralii Mihail Gavrilescu, Sebastian Eustațiu, Ion Georgescu, Ioan Coandă, generalul Paul Teodorescu, comandorii Aurel Negulescu, cel care i-a succedat la conducerea publicației lui Jean Bart, Nicolae Ionescu – Johnson, reputat scriitor cu tematică marină, scriitorii Liviu Rebreanu, Tudor Arghezi, Ion Minulescu, Ion Pillat.

În lunile ianuarie-martie 1949, revista a apărut sub numele de „Marina”.

Liga Navală Română, la fel ca multe alte organizații din România și-a încetat, din motive politice, activitatea în anul 1949, fapt ce a determinat dispariția și a revistei „Marea Noastră”, „purătorul de cuvânt” al celor ce iubeau Marea, Marina, Marinarii. A fost o foarte mare pierdere pentru presa marinărească.

19. „Marea”

Apare în perioada 1 aprilie 1933 – iulie 1940 la Constanța, în total 142 de numere și se intitula „*Organ al Sindicatului „Marea” pentru apărarea intereselor profesionale ale marinarilor civili*”.

Ziarul susține activitatea Serviciului Maritim Român și adoptă o poziție reformistă și anticomunistă. Articolul-program publicat în primul număr glăsuia:

„Apărem în aceste timpuri de nesiguranță ca o foaie de breaslă, cu un gând nu numai de a-i apăra interesele și năzuințele – ci mai mult chiar – ca umilele noastre forțe marinărești, oțelite de furtuni nenumărate, să aibă îndreapta de ținută morală și cumsecădenie românească. Cei aproape 1.000 de marinari, grupați în jurul sindicatului „Marea”, dau seama că este momentul pentru ca prin acest organ de presă să cunoască mai bine pe acești cutreetori ai oceanelor, care duc pretutindeni cu cinste și curaj neegalat, pavilionul care să-l cânte și să-i dea loc de frunte în fresca specificului național. Dacă marinarul român, atunci când a fost supus la grele încercări, a dat dovada calităților sale, apoi nimeni nu s-a gândit la soarta lui lăsată în voia valurilor”.

20. „Metacentru”

Revistă a Școlii Speciale a Marinei din Constanța care se autocaracteriza: *„Apare când poate, conține de toate”*. Era editată de elevii Școlii Speciale de Marină, nu era tipărită ci șapirografiată, cu difuzare internă.

21. „Spre Larg”

Revistă editată de elevii Școlii Marinei. Au apărut două numere.

Presa de Marină după Al Doilea Război Mondial

22. „Marina Nouă”

Ziar de educațieostășească, cu apariție săptămânală, editat de Comandamentul Marinei Militare, începând cu 23 noiembrie 1945.

23. „Flota Patriei”

Este noul nume al publicației „Marina Nouă”, începând cu 1 mai 1946. Ziarul, a cărui apariție a încetat în anul 1982, a avut o contribuție importantă, în epocă, la educarea tinerilor marinari, la creșterea nivelului de cultură marinărească, îmbunătățirea pregătirii de luptă, stimularea spiritului patriotic al acestora. Printre redactorii ziarului s-au numărat publiciști de prestigiu cum ar fi: scriitorul colonel Ion Aramă, comandor dr. Ilie Manole, comandor Ioan Ciubucă, căpitan locotenent Vasile Iordache.

24. „Buletinul Marinei Militare”

Publicație departamentală, cu apariție trimestrială, editată de Comandamentul Marinei Militare care apare în septembrie 1946. Conținutul materialelor cuprindea teme de interes pentru ofițerii și maiștrii militari de marină în activitate precum: tactica și strategia forțelor navale, pregătire de luptă, politica Partidului Comunist în unități, viața la bordul navelor militare, istorie navală, logistică, medicină militară, tactica flotelor străine etc. A avut mai multe sincope în apariția sa. Apare și în prezent. Redactorul șef era, de regulă, șeful de Stat major al Comandamentului Marinei Militare. În perioada 1982– 1990 redactorul responsabil al publicației a fost căpitanul de rangul III (locotenent comandor) Ioan Damaschin.

25. „Buletinul Porturilor și Comunicațiilor pe apă”

26. „Ecoul Șantierului”

Publicații apărute în perioada 1949 – 1959 la Constanța. Au avut un rol important în realizarea schimburilor de informații care preocupau grupurile respective.

27. „Portul Constanța”.

Publicație cu apariție episodică în anul 1960. Odată cu dezvoltarea vertiginoasă a învățământului de marină, au apărut și cele mai importante reviste școlare.

28. „Orizonturi Marine”

Revista studenților Școlii Militare Superioare de Ofițeri Activi de Marină a apărut în anul 1969, mai întâi lunar, apoi trimestrial și apoi, anual, până la dispariție. În total au fost editate 40 de numere.

29. „Catarge la Orizont”

Revista elevilor Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”.

Cele două reviste școlare au avut multe trăsături comune: erau scrise de studenți și elevi, exprimau gândurile și preocupările acestora, erau ecoul visurilor adolescentine sau a tinerilor aflați în pragul maturității, de a ajunge „Magellani” sau amirali ai mărilor. Nu erau capodopere ale genului publicistic și nici literar. Erau însă scrise cu mult suflet, nu arareori cu harși demonstrau tuturor cât de frumos este să visezi la această vârstă.

Presa de Marină după anul 1990

30. „Marea Noastră”

Ziarul a fost editat de „Liga Căpitanilor de Cursă Lungă”, organizație nou înființată, începând cu luna mai 1990, cu apariție săptămânală.

Cele 17 numere care au apărut în anul 1990 au dezbătut, în general, aspecte ale vieții și preocupările marinarilor, ambarcați pe cele peste 350 de nave, deținute de cele două flote – comercială și de pescuit oceanic, ale României. Ziarul și-a încetat apariția în luna august 1990 pentru a nu intra în conflict cu moștenitorul de drept al titlului publicației, Liga Navală Română, recent reînființată.

31. „Ziua Marinei”

Publicație editată de Comandamentul Marinei Militare, apărută într-un singur număr, în luna august 1990, cu prilejul sărbătoririi „Zilei Marinei Române”. Redactor responsabil al revistei a fost căpitanul de rangul II (căpitan comandor) Ioan Damaschin. Conținutul acestei reviste aducea în atenția publică aspecte legate de istoria Marinei Române și de marea sărbătoare decretată de Regele Carol I, în anul 1902, Ziua Sfintei Marii.

32. „Marina Română”

Revistă editată de Marina Militară, înființată la data de 15 iunie 1990, când a intrat în vigoare Statul de organizare al redacției, constituindu-se în structură de sine stătătoare, în cadrul Comandamentului Marinei Militare.

Colegiul de redacție era format din: căpitan de rangul II (căpitan comandor) Ioan Damaschin – redactor șef, maior Costin Costandache – secretar general de redacție, căpitan locotenent Ananie Gagniuc, locotenentii majori Marian Moșneagu și Costel Susanu – redactori, Valentina Ciucu – fotoreporter. „Marina Română” și-a propus să fie o revistă de propagandă și cultură marinărească, revistă care, prin conținutul său, să abordeze atât aspecte ale vieții cotidiene marinărești cât și evocarea tradițiilor Marinei Române, folosind toate genurile publicistice: reportaj, știri, portrete, comentarii etc, adaptate la tematica publicației.

Conținutul revistei „Marina Română” ar putea fi exprimat, plastic, ca fiind al unei publicații „cu și despre marinari, despre marinarii de ieri și de azi, pentru marinarii de azi și de mâine”. Ca gen de publicație este o Revistă – „Magazin”, cu specific marinăresc. Există termene de comparație, atât în formă, cât și în conținut, cu publicații asemănătoare din flotele străine: „Navy” – Marina S.U.A., „Cols Bleu” – Marina franceză, „BlauJungs” – Marina germană, „Rivista Maritima” – Marina italiană și „Revista general de Marina” – Marina spaniolă. Principalele rubrici promovate în conținutul revistei, intens ilustrată sunt: *Marea crudă, Oamenii bătrânului fluviu, Marea noastră cea de toate zilele, Oapeți ai Marinei Militare, Vivat Academia, Profesiunea mea - știința, File de istorie, Navigatori în labirintul cunoașterii, Respirația spirituală a mării, Magazin, etc.* În anul 2025 revista „Marina Română” a împlinit 35 de ani de existență.

33. „Marea Noastră”

Revistă de informare și cultură marinărească, editată de filiala Constanța a Ligii Navale Române, reînființată în luna mai 1990. Publicația a apărut începând cu anul 1991.

34. „Timona”

Revista Ligii Maiștrilor Militari de Marină.

35. „Marina”

Revista Filateliștilor Constanțeni.

36. „Marina Română/Romanian Navy”

Publicație editată bilingv, număr unic, cu ocazia Zilei Marinei Române – 1994 pentru promovarea imaginii Marinei Române și pe plan internațional.

37. Marea Noastră pentru Tineret

Revistă editată de filiala București a Ligii Navale Române, cu apariție episodică.

38. „România Maritimă și Fluvială”

Revistă editată de filiala București a Ligii Navale Române, deasemenea, cu apariție episodică.

39. „Frumtarii danubiene”

Revistă apărută la Tulcea, într-un singur număr, în anul 1996.

Concluzii

Toate aceste publicații cu specific marinăresc, 39 la număr, indiferent de genul publicistic abordat, au avut un numitor comun, acela de reflectare a vieții și preocupărilor marinarilor, publicații în care s-a regăsit triada: „Marea - Marina - Marinarii”. Se poate constata faptul că peisajul publicistic de marină este bine reprezentat, la înălțimea tradițiilor sale de 128 ani, exprimând puternicul sentiment al mării, deschiderea spre lume a unui popor cu vocație de navigator, având peste două milenii de tradiții navale.

BIBLIOGRAFIE

Apostoleanu, Corina-Mihaela, Stoian, Luminița, Dobre, Angela-Anca, *Enciclopedia de Presă Dobrogeană 1878 – 1940*, Editura Ex-ponto, Constanța, 2020.

Bârdeanu, Nicolae, Nicolaescu, Dan, *Contribuții la istoria Marinei Române*, vol. I, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979.

Brătianu, Traian, *Presă Dobrogeană de ieri și de azi*, Editura Andrei Șaguna, Constanța, 2013.

Publicațiile: „Marina Română”, „Marea Noastră”, „Buletinul Marinei Militare”, ș.a.

THE ROMANIAN MARITIME PRESS

-abstract-

Keywords: press, navy, magazine, newspaper, sea

All these publications with a maritime focus, 39 in number, regardless of the genre of journalism approached, have a common denominator, that of reflecting the life and concerns of sailors, publications in which the triad was found: "Sea - Navy - Sailors".

It can be noted that the maritime publishing landscape is well represented, at the height of its 128-year traditions, expressing the strong feeling of the sea, the openness to the world of a people with a vocation as sailors, with over two millennia of naval traditions.